

Evangelí del divendres de la setmana XVII de durant l'any: som una obra meravellosa de Déu

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XVII de durant l'any. “Aquest, ¿no és el fill del fuster?” Per arribar a ser nosaltres mateixos hem de descobrir a la vida diària la veritable identitat: som fills de Déu. A la nostra vida llueix tot l'amor amb què Déu ens ha creat i tota la nostra capacitat per dir-li cada dia que sí.

Evangelí (Mt 13, 54-58)

Quan arribà al seu poble, instruïa la gent a la sinagoga. Ells se n'estranyaven i deien:

—D'on li venen, aquesta saviesa i aquests miracles? Aquest, ¿no és el fill del fuster? La seva mare, ¿no es diu Maria? I els seus germans, ¿no es diuen Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, ¿no viuen totes entre nosaltres? D'on li ve, tot això?

I el rebutjaven. Jesús els digué:

—Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva.

I no va fer allí gaires miracles, perquè no tenien fe.

.....

Comentari

Jesús torna a la seva ciutat, Natzaret.
El lloc de les seves infantesa i
joventut. On va aprendre de Josep
l'ofici d'artesà.

És també el lloc de la fe, la casa de
Maria i de Josep. El lloc del món on la
Paraula es va fer carn, gràcies a una
dona que es va submergir en el pla
de Déu i a un home que es va atrevir
a somiar els somnis de Déu.

I també és el lloc de la incredulitat.
Jesús hi torna i es troba amb uns
homes i dones que no obren la porta
a la seva obra redemptora, perquè es
queden clavats en una mirada
estreta, petita, limitada. Són
incapaços de veure en Jesús el Fill de
Déu.

El poble reconeix sorprès els prodigis
de Jesús. “D’on li ve aquesta saviesa i
aquests poders?”, es demana amb
admiració. Però alhora enquadren
Jesús en el seu esquema estret i
pobre, en una visió horitzontal de la

vida: és el fill de Josep i de Maria, un dels nostres, un més.

No volen veure en Jesús el Fill de Déu, el profeta que parla en nom de Déu.

En certa manera, també ens pot passar el mateix mirant la nostra vida. Per arribar a ser nosaltres mateixos hem de descobrir en la dimensió horitzontal, a la nostra vida diària, la identitat més autèntica: som fills de Déu, cridats a parlar en nom de Déu.

Per explicar qui som no són suficients les relacions familiars, la feina, les qualitats i talents, les amistats, la història. Ens cal entrar en una dimensió vertical. Viure en aquest món com allò que realment som: fills de Déu.

A la família, a les feines i tasques quotidianes, amb les amistats, allà on vivim, som fills de Déu, parlem en

nom de Déu, omplim tot del nom de Déu, fem present la mirada i la veu de Jesucrist.

Som més del que hom veu a primera vista. Som una obra meravellosa de Déu. A la nostra vida llueix tot l'amor amb què Déu ens ha creat i tota la nostra capacitat per dir-li cada dia que sí.

Luis Cruz // Trinity Kubassek - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xvii-de-
durant-lany-som-una-obra-meravellosa-
de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xvii-de-durant-lany-som-una-obra-meravellosa-de-deu/) (09/08/2025)